

[Lindinger]

i talerrækken. Hvis man så opmærksomt har hørt på, hvad alle har sagt, så har man lidt mere at kommentere, hvis man vil.

Det er ved afslutningsdebatten jo en slags status, man holder, og det er for mig temmelig kendetegnende for de talere, der har haft ordet, at de har lidt af en angst, som erhvervspartiet ikke har, nemlig at man eventuelt ved sin tale her skulle kunne påvirke gallup-tallene i nedadgående retning. Da jeg ikke nærer denne frygt, kan jeg tillade mig at være lidt mere åbenmundet end dem, der går med denne stemmetabsfrygt.

Når vi nu skal se på, hvordan det er gået, så må vi sige, at vi har set en mindretalsregering i og for sig klare sig forbløffende fint ved hjælp af fremragende taktik og strategi. Den har forstået at skabe flertal her og der, som den er nødt til, når den ikke vil lave en flertalsregering, hvad den sikkert godt kunne have gjort, hvis den havde været lidt mere fornuftig. Men det, den har gjort, er i og for sig glimrende, og man kan heller ikke sige, at der ikke er gennemført ting, som er til stor gavn for samfundet.

Der er problemer, som man desværre ikke rigtig har fået løst, og så har man lidt for meget med at henvise til, hvordan det hele kommer udefra. »Det er verdenskonjunkturerne«, det hører vi evig og altid. Man gør ikke så forfærdelig meget, selv om man sikkert gerne vil.

Der er ikke foretaget nogen virkelig dybtgående behandling af arbejdsløshedsproblemet. Der er end ikke gjort et rimeligt forsøg på at fordele den forhåndenværende arbejdsmængde mellem arbejderne. Det kunne man sikkert godt have gjort adskilligt mere for. Danmark burde egentlig være et foregangsland i denne situation, hvor vi over hele verden ser, at maskinerne overflødiggør menneskene i en udstrækning, som vi ikke har kendt tidligere. I dag kan ganske få opfinde maskiner, som overflødiggør millioner af mennesker, og det må man altså til at tage højde for. Her kunne et opvakt land – hvis ikke uddannelsen i dette land efterhånden bliver så ringe, at vi ikke får nogen opvakte mennesker mere – her kunne et opvakt land godt gøre noget for at virke lidt mere, også internationalt, og gå i spidsen.

Vi gør ikke nok. Vi har heller ikke gjort noget som helst, kan jeg konstatere, for at fremme erhvervenes konkurrencedygtighed,

og den usikkerhed, som erhvervene oplever, bliver da ikke mindre af, at skatte- og afgiftsministeren serverer en buket som forleden. Vi har også set, hvordan man i forbindelse med efterløn og sådan noget tænker på at belaste erhvervslivet yderligere. Det er skam ikke på den måde, man får skabt nogen forbedring af erhvervenes konkurrencevilkår. Det er stadig væk nogle af de vigtigste ting, man burde have tænkt på.

Der er andre ting, som det undrer mig at man ikke gør noget ved, fordi jeg i og for sig tror, der kunne gennemføres noget i den retning, som ville gøre Danmark lidt rigere. Det kan måske godt lyde lidt mærkeligt fra min mund, men man ved vist godt, at jeg har det synspunkt, at samfundsskabte kapitalgevinster på jord og fast ejendom bør tilkomme os alle sammen. Staten er som bekendt os alle sammen, og derfor bør de tilkomme staten. Men for at man ikke skal lide for voldsomt, så mener jeg, det bør gøres i form af en prioritet, som lægges på hus og jord, og hvis renter, som ikke skal være for høje, også tillægges selve prioriteten. På denne måde bliver landet rigere og mere kredit- og låneværdigt. Det er ting, som man burde tage op og gøre noget effektivt ved. Men lad mig straks føje til, at det på ingen måde ville være rigtigt at beskatte den almindelige konjunktur- eller inflationsbestemte gevinst. Det ville være helt ved siden af. Det, jeg taler om, er udelukkende samfundets værdier, som forekommer, f. eks. hvis man har spekuleret i, at her bliver anlagt en motorvej el. lign. Disse ting er der ikke gjort tilstrækkeligt ved; det burde gøres.

Der gøres ikke noget, man lader stadig arbejdsløshedstallet vokse og luller sig ind i, at det gør ikke så meget, for det gør det jo alle vegne. Man lægger egentlig mere vægt på, at betalingsbalanceunderskuddet ikke skal blive for stort. Den opfattelse deler jeg heller ikke, for når vi endelig en dag kommer i lag med at hive noget af den olie op, vi har i Nordsøen, og andre forekomster, så vil det ikke tage mange måneder at få hevet så meget op, at det kan dække en meget stor del af betalingsbalanceunderskuddet. Danmark er stadig et meget rigt land, og selv om de to ting, arbejdsløsheden og betalingsbalanceunderskuddet, hænger sammen, så synes jeg, man skulle tænke lidt mere på de psykiske sider i forbindelse med arbejdsløsheden og hellige sig lidt mere det problem end be-